

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 195/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej w W. z dnia (...) r., sygn. akt (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Rzecznik Dyscyplinarny przy Krajowej Radzie Komorniczej podniósł zarzut „błędnej wykładni norm art. 773 ¹ § 2 k.p.c. i art. 814 § 1 k.p.c. oraz art. 8 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych, czego skutkiem stała się	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>niewłaściwa i niekompletna ocena materiału dowodowego oraz naruszeń, których dopuścił się obwiniony, a które to naruszenia zostały w sposób oczywisty wykazane we wniosku o ukaranie”.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut okazał się zasadny.</p> <p>Po pierwsze, ma rację skarżący, że art. 773¹ § 2 k.p.c., przy zbiegu egzekucji, nakazuje komornikowi sądowemu, który później wszczął egzekucję niezwłoczne przekazanie sprawy komornikowi, który pierwszy wszczął egzekucję. Przepis w swej wymowie jest jednoznaczny. Całkowicie nieprzekonujące są sugestie Komisji Dyscyplinarnej, że zaniechanie obwinionego było usprawiedliwione informacjami o potencjalnej skuteczności egzekucji z innych</p>			

należności dłużnika.
W rzeczywistości
bowiem
przedmiotowe
zaniechanie
skutkowało brakiem
egzekwowania
należności na rzecz
wierzyciela ze
świadczenia, jakie
dłużnik uzyskiwał
w (...) Oddział
w P.. Trafnie
zauważył skarżący,
że ewentualnym
usprawiedliwieniem
dla obwinionego
mogłaby być
„wielość zbiegów
egzekucji” do tego
samego składnika
majątku dłużnika
(przeszkoda natury
prawnej), czy też
fizyczny brak akt
(przeszkoda natury
faktycznej), ale takie
przypadki w
analizowanej
sprawie nie
wystąpiły. Nie
można również
pominąć tego, że
brak działań ze
strony obwinionego
w omawianym
zakresie obejmował
okres aż 123
dni, co niewątpliwie
stanowi
nieuzasadnioną
zwłokę i to na szkodę
S. F..

Po drugie, trafnie
stwierdziła Komisja
Dyscyplinarna, że
obwiniony „wydał
zarządzenie w trybie
art. 814 k.p.k. w

sytuacji, gdy nie był pewien co do miejsca pobytu dłużnika, jednak po uzyskaniu jego potwierdzenia i odebraniu oświadczenia dłużnika, uchylił wydane zarządzenie".

Konstatacja ta nie dawała jednak podstaw do uniewinnienia obwinionego, a winna jedynie wpłynąć na zmianę kwalifikacji prawnej i korektę opisu czynu. Komisja Dyscyplinarna pominęła bowiem to, że wspomnianym zarządzeniem obwiniony wyznaczył czynność otwarcia lokalu pod adresem znajdującym się we właściwości organów egzekucyjnych działających w obszarze Sądu Apelacyjnego w W., mimo iż był uprawniony do podejmowania działań jedynie w obszarze Sądu Apelacyjnego w P.. Co istotne, obwiniony miał pełną świadomość, że takie zarządzenie jest niezgodne z art. 8 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach

sądowych. Nadto, mając na uwadze treść art. 814 § 1 k.p.c., Sąd Apelacyjny za słuszny uznaje pogląd skarżącego, że przepis ten nie może być wykorzystywany (z pełną świadomością!) do wyznaczania czynności egzekucyjnych niezgodnie z obowiązującą właściwością miejscową po to, aby „ustalić miejsce pobytu dłużnika”. Takie zachowanie z pewnością narusza powagę i godność urzędu komornika. Uwzględniając to, że obwiniony ostatecznie uchylił swoje zarządzenie i czynności otwarcia lokalu nie przeprowadził niezbędne było dokonanie zmiany opisu zarzuczonego mu czynu (myślnik drugi w zarzucie) poprzez zastąpienie wyrazy „podjęcie” wyrazem „wyznaczenie” i zakwalifikowanie tego zachowania z art. 222 pkt 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych, jako naruszającego powagę i godność

urzędu komornika. Tak samo winno być zakwalifikowane zachowanie opisane w zarzucie pod myślami trzecim (wydanie zarządzenia na podstawie art. 814 k.p.c., mimo iż przesłanki do jego zastosowania nie zostały spełnione i świadomym wykorzystaniu do celów, którym on nie służy). W tym kontekście zasadnym byłoby pominięcie w kwalifikacji prawnej art. 222 pkt 11 cytowanej ustawy, gdyż uchylene przedmiotowego zarządzenia zapobiegło wystąpieniu negatywnych skutków po stronie uczestników postępowania egzekucyjnego. Nie sposób zatem dopatrywać się tu „rażącego naruszenia prawa”, które wchodziłoby w grę tylko wtedy, gdyby poza samą łatwością dostrzegalności tego naruszenia („na pierwszy rzut oka”) prowadziło ono do narażenia na szwank praw i interesów stron (uczestników postępowania) albo do wyrządzenia

szkody będącej
następstwem
zapadłych
niezgodnie z
prawem decyzji lub
działań komornika.
Uzasadnione wydaje
się bowiem
odwołanie do
rozumienia tego
pojęcia na gruncie
odpowiedzialności
dyscyplinarnej
sędziów (por. wyrok
SN z dnia 16
września 2008 r.,
(...) 70/08, OSNSD
2008, poz. 84 i
wyrok NSA z dnia 21
października 1992 r.,
(...) SA 86/92, (...),
poz. 23).

W tym miejscu
wypada podkreślić,
że naruszenie
powagi lub godności
urzędu komornika
sądowego stanowią
wszelkie zachowania
komornika w służbie
lub poza służbą,
które z punktu
widzenia kryteriów
społeczno –
etycznych należy
ocenić jako
nieetyczne,
niemoralne,
gorszące, czy
nieodpowiednie, a
zarazem
przynoszące ujmę
pełnionemu przez
niego urzędu.
Zdaniem Sądu
Apelacyjnego, do
tego typu
przypadków zalicza
się rozmyślne

<p>wyznaczanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem właściwości miejscowej i jednocześnie umyślne wydanie zarządzenia w tej kwestii na podstawie przepisu, który nie mógł być zastosowany po to, aby osiągnąć cel, któremu on nie służy. Uzasadnia ta zastosowanie kwalifikacji z art. 222 pkt 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach.</p> <p>Z kolei opisane wyżej podjęcie czynności egzekucyjnych z nieuzasadnioną zwłoką daje podstawę do zastosowania art. 222 pkt 4 wskazanej ustawy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej w W..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Wniosek zasługiwał na uwzględnienie, ponieważ zasadny okazał się zarzut podniesiony w odwołaniu Rzecznika Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Komorniczej, o czym była mowa wyżej. Niebagatelne znaczenie w tej kwestii miał też art. 454 § 1 k.p.k., który ma odpowiednie zastosowanie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej komorników.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
.			
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.	Konieczność uchylenia orzeczenia, którym w pierwszej instancji obwiniony został uniewinniony od popełnienia zarzuconych mu przewinień dyscyplinarnych.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
Powody uchylenia zaskarżonego orzeczenia zostały omówione przy okazji odniesienia się do zarzutu podniesionego w odwołaniu Rzecznika Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Komorniczej i zbędnym powielaniem byłoby powtarzanie ich w tym miejscu.			

Podkreślić jednak należy to, że zgodnie ze stosowanym odpowiednio przepisem art. 454 § 1 k.p.k., sąd odwoławczy nie może skazać obwinionego, który został uniewinniony w pierwszej instancji. Dlatego też, w myśl art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k., niezbędne było uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej do ponownego rozpoznania.

**0.15.3.2.
Zapatrywania
prawne i
wskazania co do
dalszego
postępowania**

Rozpoznając sprawę ponownie Komisja Dyscyplinarna przy Krajowej Radzie Komorniczej winna przeprowadzić wnikliwe postępowanie dowodowe, a następnie ocenić zebrane dowody zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. – mając oczywiście na

względnie poczynione uwagi Sądu Apelacyjnego, tak aby nie powtórzyć uchybień, które stały się podstawą uchylenia zaskarżonego orzeczenia.		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		
G. N. H. K. M. K.		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Rzecznik Dyscyplinarny przy Krajowej Radzie Komorniczej.	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia, brak albo	Uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzuconych	

ustalenie, którego dotyczy apelacja	mu przewinień dyscyplinarnych z art. 222 pkt 1, 4 i 11 ustawy o komornikach sądowych.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana